

Verslag van het ingevolge artikel 5, sub d, sub 2 Archiefbesluit 1995, gevoerde driehoeksoverleg tussen de Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties, de Minister van Defensie, de Minister van Financiën, de Minister van Justitie, de Minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport, de vakminister, de onder deze ministers ressorterende actoren, de Raad voor de Strafrechttoepassing en Jeugdbescherming, en de Algemeen Rijksarchivaris met betrekking tot de selectielijst, zoals bedoeld in artikel 2 eerste lid van het Archiefbesluit 1995, van archiefbescheiden op het beleidsterrein justitiële jeugdzorg, onderdeel Kinderbescherming voor de periode 1945 - 2000.

Drs. G. Beks
Juni 2005

Inleiding

De voorliggende ontwerp selectielijst is een selectielijst als bedoeld in artikel 2, lid 1 van het Archiefbesluit 1995 (Stb.1995/671). De lijst heeft de vorm van een Basis selectiedocument (BSD). Een BSD bestaat voor het grootste deel uit een lijst van handelingen. In een BSD wordt op grond van een aantal selectiecriteria aan elke handeling een waardering gegeven, die neerkomt op een selectiebeslissing met betrekking tot de bescheiden die de neerslag van de handeling vormen (B = te bewaren; V = te vernietigen).

Dit BSD fungeert deels als een nieuw selectie-instrument deels ter vervanging van bestaande vernietigingslijsten. De volgende onderdelen van de vernietigingslijst voor het Ministerie van Justitie zullen na vaststelling van dit BSD worden ingetrokken:

- de categorieën 1.711, 1.712, 1.721, 1.73, 10.11, 10.12, 10.13, 10.211, 10.212, 10.213, 10.221, 10.222, 10.223, 10.224, 10.225, 10.226, 10.227, 10.228, 10.229, 10.230, 10.231, 10.232, 10.241, 10.242, 10.243, 10.251, 10.252, 10.253, 10.254, 10.255, 12.11, 12.12, 12.13, 12.211, 12.212, 12.213, 12.221, 12.222, 12.223, 12.231, 12.232, 12.233, en 12.234 van de Lijst van voor vernietiging in aanmerking komende stukken vastgesteld bij gemeenschappelijke beschikking van de Ministers van Justitie en van Onderwijs, Kunsten en Wetenschappen d.d. 8 september 1956, afd. A.Z./P & A nr. 336/056 en 6 oktober 1956, afd. O.K.M., nr. 29361; gewijzigd bij gemeenschappelijke beschikkingen van de Ministers van Justitie en van Cultuur, Recreatie en Maatschappelijk werk d.d. 4 juni 1965, afd. A.Z./P. & A, nr.347/065 en 29 juni 1965, afd.O.K.N. nr. 116989, respectievelijk d.d. 31 augustus 1967, afd. A.Z./P & A, nr. 519/067 en 29 september 1967, directie O.K.N. nr. 139418.

Het beleidsterrein

De minister van Justitie heeft als centrale taak de zorg voor de rechtsorde. Daaruit vloeien taken voort: het opstellen van rechtsregels ter bevordering van de rechtsorde, het voorkomen van verstoringen van de rechtsorde en het oplossen van conflicten, en tenslotte het bestrijden van bedreigingen van de rechtsorde, zoals misdaden.

Vanaf 1905 is deze minister de verantwoordelijke bewindsman voor het beleidsterrein kindbescherming. De minister heeft uit dien hoofde een regulerende taak ten aanzien van uiteenlopende onderwerpen als het gezag over minderjarigen (een onderdeel van het familierecht), de maatregelen voor kindbescherming (ofwel het jeugdbeschermingsrecht)

adoptie, het jeugdstrafrecht en de tenuitvoerlegging daarvan, en de jeugdreclassering. Tevens schept hij voorzieningen m.b.t. de rijks- en particuliere instellingen op dit terrein, zoals de rijks- en particuliere inrichtingen voor justitiële kinderbescherming, en de voogdij- en gezinsvoogdij-instellingen. Sinds 1989 heeft de minister van Justitie een gedeelde verantwoordelijkheid met de Minister van VWS voor het beleidsterrein jeugdhulpverlening (zie hiervoor het RIO *Schappelijk welzijn op Maat*).

De minister van Defensie was tussen 1905 en 1954 via de geneeskundige dienst van de landmacht en de garnizoensapotheek, betrokken bij het geneeskundig toezicht op de rijksinrichtingen voor kinderbescherming.

Organisatie voogdijraden / Raden voor de kinderbescherming

De *Burgerlijke kindernet* bepaalde dat er in ieder arrondissement tenminste een voogdijraad was. Deze raad gaf de rechtbank, bij ontheffing en ontzetting uit de ouderlijke macht, inlichtingen welke instelling de verzorging van het kind op zich diende te nemen. Een algemene maatregel van bestuur regelde de samenstelling van de Voogdijraden, hun aantal, ressort en zetel, en de wijze waarop de door de Voogdijraden gemaakte kosten door de Staat worden betaald en verantwoord. Tot 1956 deden de, door de Kroon benoemde, leden van de raad zelf de onderzoeken die voor advisering aan de rechtbank in verband met maatregelen van kinderbescherming noodzakelijk waren.

Per 1 juli 1956 werden de Voogdijraden gereorganiseerd en kregen de naam 'Raden voor de kinderbescherming'. Deze reorganisatie introduceerde een onderscheid tussen de raad zelf (die werd nu onderverdeeld in commissies) en het bureau van de raad, waaraan opgeleide onderzoekers werden verbonden die het feitelijke onderzoek deden. De minister van Justitie benoemde deze medewerkers van het bureau. De beslissingsbevoegdheid over het uit te brengen advies lag echter nog steeds bij de leden van de Raad. De minister van Justitie gaf aanwijzingen waarin de werkzaamheden van het bureau de Raad geregeld werden.

In 1972 stelde de minister van Justitie een commissie in o.l.v. mr. Abbenhuis. Deze commissie adviseert dat de behandeling van individuele zaken en de beslissingen daarover, zoveel mogelijk bij het bureau moeten liggen. Aldus geschiedt en de leden van de raad gaan zich bezig houden met het uitzetten van algemenere beleidslijnen waarbij gestreefd werd naar betere waarborgen voor landelijke eenheid van beleid. De minister van Justitie benadrukte daarbij dat het van belang was dat de raden zich niet alleen aan de wet hielden maar ook aan de ministeriele aanwijzingen; kennelijk was dit een moeilijk punt. Bovendien moest er een betere klachtenprocedure komen. M.b.t. het laatste werd besloten, dat er naast de mogelijkheden tot onderzoek van klachten via de Nationale Ombudsman toch ook een eigen procedure moest komen.

In 1996 werd de organisatie van de Raden ingrijpend gewijzigd. Voortaan is er slechts een Raad voor de kinderbescherming (gevestigd in Utrecht). De raad staat onder leiding van een algemeen directeur bijgestaan door vijf ressortdirecteuren die elk leiding hebben over de in hun ressort (overeenkomend met het werkgebied van het hof) werkzame eenheden. De regionale eenheden doen het feitelijke werk. Het Landelijk bureau van de raad voor de kinderbescherming verzorgt het beheer: zij coördineert de financiële administratie, de personeelsadministratie en het productiebeheer, en regelt tevens de pers- en publieksvoorlichting. De klachtenprocedure wordt via een apart AMvB geregeld.

Tot 1989 had de Raad op grond van de opeenvolgende Organisatiebesluiten de plicht om de samenwerking tussen de in zijn gebied werkzame instellingen van kindbescherming te bevorderen. Sinds de invoering van de Wet op de jeugdhulpverlening berust er een samenwerkingsplicht op alle rechtspersoonlijkheid bezittende uitvoerders van de jeugdhulp en het RIAGG binnen een regio. Ook de Raad neemt aan dit zogenaamde samenwerkingsverband deel.

Klachtencommissie voor de raden / Raad voor de kindbescherming

Bij het Organisatiebesluit Raden voor de kindbescherming 1982 werd een klachtenprocedure ingevoerd. Iedereen kan zijn beklag doen over optreden van een medewerker jegens klager persoonlijk of over de wijze waarop door een medewerker vorm was gegeven aan het beleid van de Raad. De klacht kon worden ingediend bij de directeur van het bureau. Wanneer de directeur geen aanvaardbare oplossing kan vinden, kan de klager zich wenden tot de klachtencommissie. Deze klachtencommissie wordt samengesteld uit meerdere raden, waarbij iedere raad drie leden aanwijst. Aan de commissies wordt door de Minister van Justitie een secretaris toegevoegd.

De reorganisatie in 1996 van de raden voor de kindbescherming had ook gevolgen voor de klachtencommissies. Bij deze reorganisatie werd het aantal raden teruggebracht tot een, waaronder vijf ressortbureaus en daaronder weer ongeveer 40 werkeenheden ressorteerden. Het aantal klachtencommissies werd, bij het Besluit klachtbehandeling raad voor de kindbescherming, teruggebracht van zes naar vijf, een voor ieder ressort. Deze klachtencommissies behandelen klachten gericht tegen medewerkers van de Raad werkzaam in hun ressort. De Minister van Justitie benoemt de leden van de klachtencommissie en voegt tevens een secretaris aan de commissie toe.

Gezag over minderjarigen: ouderlijk gezag en voogdij

Het Burgerlijk Wetboek bepaalt dat iedere minderjarige onder gezag staat. Dit gezag is de ouderlijke macht of voogdij, waarbij voogdij ook door een rechtspersoon kan worden uitgeoefend. De ouderlijke macht wordt altijd door twee personen binnen het huwelijk uitgeoefend.

Ouderlijke macht betreft het geheel van bevoegdheden en verplichtingen van ouders ten opzichte van de persoon en het vermogen van hun kind. Tot die verplichtingen behoort bijvoorbeeld de plicht om het kind te onderhouden en te verzorgen. De ouderlijke macht eindigt van rechtswege door meerderjarigheid van het kind. De ouderlijke macht kan ook eindigen door een uitspraak van de rechtbank. Dat gebeurt wanneer er sprake van een maatregel van ontheffing of ontzetting uit de ouderlijke macht. In dat geval wijst de rechtbank een voogd aan.

Onder voogdij wordt de zorg verstaan, die krachtens rechterlijke aanwijzing of met rechterlijke kennisneming of goedvinden wordt uitgeoefend over de persoon en de goederen van een minderjarige. Normaal gesproken wordt de voogdij toegewezen of bevestigd door de kantonrechter. Dit gebeurt bijvoorbeeld wanneer per testament een voogd over een kind wordt aangewezen. De kantonrechter heeft ook de bevoegdheid om een voogd te benoemen wanneer een minderjarige niet onder gezag staat of wanneer dat gezag blijkbaar niet wordt uitgeoefend. Tot 1995 bestond er naast een voogd altijd een toezien voogd. Die toezien voogd werd benoemd door de kantonrechter.

Aan de toewijzing van voogdij komt dus altijd een rechter te pas. Tot 1993 was dit de kantonrechter of de rechtbank. Vanaf 1993 kan ook de kinderrechter voogdij toewijzen. Hij kan een minderjarige moeder meerderjarig verklaren en haar dan tot voogdes over het kind benoemen (tot 1995 was hij ook bevoegd om te voorzien in een toeziende voogdij). De Raad mag, na schriftelijke toestemming van de moeder, het verzoek tot meerderjarigheidsverklaring namens haar indienen. In 1995 werd het Burgerlijk Wetboek gewijzigd. Daarbij vervielen de toeziende voogdij en de oudervoogdij. Voogdij wordt voortaan altijd door een ander dan een ouder uitgeoefend. De term ouderlijke macht verdwijnt en maakt plaats voor de term ouderlijk gezag.

Per 1 januari 1998 bestaat er geregistreerd partnerschap. Dit is een familierechtelijke relatie naast en gelijkwaardig aan het huwelijk. Het kan worden aangegaan door twee personen van gelijk geslacht die niet kunnen huwen of twee personen van ongelijk geslacht die niet willen huwen. Het geregistreerd partnerschap heeft geen gevolgen voor de familierechtelijke betrekkingen met kinderen.

Adoptie

Door adoptie ontstaan er familierechtelijke betrekkingen tussen een kind, zijn adoptiefouder(s) en de bloedverwanten daarvan. Hierbij houden de familierechtelijke betrekkingen tussen de geadopteerde en zijn eigen bloedverwanten op te bestaan. Tot 1997 leidde adoptie tot de status van wettig kind van zijn adoptiefouders. Adoptie geschiedt door een uitspraak van de rechtbank op verzoek van een echtpaar dat een kind wil adopteren.

Tegenwoordig denken we bij het woord 'adoptie' bijna automatisch aan buitenlandse kinderen. Oorspronkelijk had adoptie echter vooral betrekking op Nederlandse kinderen. De Adoptiewet regelde de nodige wijzigingen op het Burgerlijk Wetboek, Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering en het Wetboek van Strafrecht.

Jeugdbeschermingsrecht: maatregelen van kindbescherming

Het Burgerlijk Wetboek voorziet in vier maatregelen van kindbescherming: de voorlopige toevertrouwing (tegenwoordig voorlopige voogdij), de ondertoezichtstelling, de ontheffing en de ontzetting uit het gezag. Een ontheffing / ontzetting dient voor de rechtbank (met deelname van de kinderrechter). De ondertoezichtstelling (OTS) dient voor de kinderrechter. Alle maatregelen kunnen worden verzocht door de Raad voor de kindbescherming of gevorderd door de officier van justitie.

De rechter kan de Raad voor de kindbescherming verzoeken om een onderzoek te verrichten naar de gezinssituatie van een kind en vervolgens te adviseren over hoe verder te handelen met dat kind, de Raad kan een verzoekschrift indienen strekkende tot een verderstekkende maatregel.

Voorlopige toevertrouwing of voorlopige voogdij

De voorlopige toevertrouwing was de enige maatregel van kindbescherming die in eerste instantie door de officier van justitie kon worden gevorderd. Hij had de bevoegdheid om in bepaalde (nood)situaties kinderen voorlopig toe te vertrouwen aan de Raad. Daardoor konden kinderen aan de macht van hun ouders of voogden onttrokken worden en konden zij bijvoorbeeld in een pleeggezin geplaatst worden. De minister van Binnenlandse Zaken is als bewindspersoon verantwoordelijk voor de gemeentebesturen, betrokken bij de uitvoering van de Pleegkinderenwet.

Ook konden (buitenlandse) pleegkinderen uit een gezin gehaald worden waarin ze er illegaal verbleven. De officier kon deze bevoegdheid ook uitoefenen wanneer het kind verlaten of (kennelijk) zonder toezicht was, of wanneer niet in de ouderlijke macht of voogdij over het kind was voorzien. De Raad was verantwoordelijk voor de kinderen. Ze regelde de plaatsing en hield het toezicht daarop. Zoals de naam al aangeeft, had de maatregel een voorlopig karakter. De officier was daarom verplicht het nodige te verrichten zodat de rechter een uitspraak over het boven het kind te stellen gezag kon doen. Tot 1947 bestond er geen wettelijk vastgelegde termijn waarbinnen dat nodige verricht moest zijn. In de praktijk leidde dat soms tot uitwassen waarbij kinderen jarenlang uit huis geplaatst werden zonder dat een rechter dat kon toetsen. Om daar een einde aan te maken was de Raad vanaf 1947 verplicht om aan de kantonrechter een voorziening in het gezag te verzoeken, wanneer bleek dat de minderjarige niet onder gezag stond of als dit gezag niet werd uitgeoefend. Betrof het een kind dat door de officier van justitie aan de Raad was toevertrouwd, dan gold hiervoor een termijn van 6 weken.

In 1997 verdween de maatregel van voorlopige toevertrouwing uit het Burgerlijke Wetboek. Ze werd vervangen door de maatregel van voorlopige voogdij, waarbij een kind door de kinderrechter onder voorlopige voogdij van een voogdij-instelling werd geplaatst. Dit kan gebeuren op verzoek van de Raad of op vordering van de officier van justitie. Er zijn twee mogelijkheden waarbij van de maatregel van voorlopige voogdij gebruik gemaakt kan worden:

- * het gezag ontbreekt of wordt niet uitgeoefend,
- * er is gezag, maar de ouder(s) worden geschorst in de uitoefening van dat gezag.

Ondertoezichtstelling

Sinds 1921 bestaat de mogelijkheid om een kind ondertoezicht te stellen. Vroeger stelde het Burgerlijk Wetboek daaraan als voorwaarde dat het kind “zodanig opgroeit, dat het met zedelijke of lichamelijke ondergang bedreigd wordt”. Tegenwoordig geeft het Burgerlijk Wetboek als voorwaarde dat “de minderjarige zodanig opgroeit dat zijn zedelijke of geestelijke belangen of zijn gezondheid ernstig worden bedreigd, en andere middelen ter afwendig van deze bedreiging hebben gefaald of, naar is te voorzien, zullen falen.”

Bij een OTS blijft de formele verhouding tussen ouders en kinderen ongewijzigd, maar wijst de kinderrechter een gezinsvoogd (tegenwoordig een gezinsvoogdij-instelling) als toezichthouder aan. Oorspronkelijk kon de rechter naast particulieren, ook ambtenaren voor de kindervetten en agenten van de ambtenaren van de reclassering als gezinsvoogd aanstellen. Sinds 1969 werden de benoemingen beperkt tot een nauwere kring van (werknemers van) gezinsvoogdij-instellingen of particulieren. Vanaf 1995 komen alleen gezinsvoogdij-instellingen zelf nog in aanmerking voor benoeming.

De gezinsvoogd(ij-instelling) houdt toezicht op de ontwikkeling van het kind, zorgt dat hulp en steun wordt geboden en geeft de ouders aanwijzingen over de verdere opvoeding en verzorging. De ouders zijn verplicht deze aanwijzingen op te volgen. Bij conflicten tussen de ouders en de gezinsvoogd, wordt door de kinderrechter beslist. De OTS wordt steeds voor de duur van een jaar uitgesproken. De kinderrechter kan de maatregel echter ten alle tijde verkorten of opheffen. In ieder geval eindigt een OTS bij meerderjarigheid van het kind.

Het verzoek tot een OTS kan worden ingediend door een ouder of degene die de minderjarige als behorend tot zijn gezin opvoedt of door de Raad. Daarnaast kan een OTS gevorderd worden door het Openbaar Ministerie. Hangende een onderzoek in verband met een verzoek of vordering tot

ondertoezichtstelling, kan de kinderrechter een minderjarige voorlopig onder toezicht stellen. Daartegen is geen beroep mogelijk. Als er gelijktijdig met een verzoek of vordering tot OTS een verzoek of vordering tot ontheffing of ontzetting uit de ouderlijke macht ligt, dan kan de rechtbank de beslissing in de laatste zaak aanhouden totdat de OTS is afgewezen of afgelopen.

In 1995 werd de OTS belangrijk gewijzigd. Tot 1995 sprak de rechter niet alleen de maatregel uit, maar hield zich ook bezig met de uitvoering ervan. Formeel gesproken stond het kind namelijk ondertoezicht van de kinderrechter. De gezinsvoogd was dan ook verplicht maandelijks aan de kinderrechter te rapporteren, en diens aanwijzingen op te volgen. Dit systeem werd in 1995 losgelaten. Voortaan spreekt de kinderrechter de maatregel slechts uit en komt het kind onder toezicht van een gezinsvoogdij-instelling te staan.

Gezinsvoogdij- en jeugdreclasseringinstellingen

De particuliere gezinsvoogdij-instellingen werden als sinds 1922 betrokken bij de uitvoering van de maatregel van ondertoezichtstelling. Ze werden echter pas vanaf de invoering van de Beginselenwet voor de kinderbescherming in 1965 aan een aanvaardingsprocedure onderworpen en gesubsidieerd. De wetgever heeft het in de wet over rechtspersoonlijkheid bezittende verenigingen, stichtingen of instellingen van weldadigheid met als doelstelling het verlenen van leiding en steun aan patrouns en gezinsvoogden, en /of het verlenen van hulp en steun aan voorwaardelijk veroordeelde, invrijheidgestelde of ontslagen minderjarigen en de nazorg te doel hebben. Particuliere instellingen die zich bezig hielden met jeugdreclassering en die voorheen een aparte regeling hadden, vielen vanaf 1965 dus onder dezelfde regeling als de gezinsvoogdij-instellingen. Dit was een logische aanpak omdat veel verenigingen zich gelijktijdig bezig hielden met gezinsvoogdij en jeugdreclasseringswerk.

Reikwijdte van het BSD

Op het beleidsterrein Kinderbescherming zijn de volgende actoren actief (geweest):

Ministers

- Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties, 1951-
- Minister van Defensie, 1945-
- Minister van Financiën, 1945-
- Minister van Justitie, 1945-
- Minister waaronder Welzijn ressorteert, 1981-
- Vakminister, 1981-

Overige actoren

- Raad voor de Kinderbescherming /Voogdijraden, 1945-
- Vertrouwenscommissie financiële pupillenadministratie, 1975-1990
- Klachtencommissies voor de Raden / Raad voor de kinderbescherming, 1982-
- Centrale Adoptieraad, 1956-1973
- Algemeen College van Toezicht, Bijstand en Advies, 1945-1955
- Raad voor Strafrechtstoepassing en Jeugdbescherming (RSJ sector Jeugd), 1945-
- College van Advies voor de (Justitiële) Kinderbescherming, 1956-

- Commissie van toezicht van een rijksinrichting/Commissies van toezicht voor de justitiële jeugdinrichtingen voor de kinderbescherming van het rijk, 1945-
- Directeur van een rijksinrichting/hoofd van een rijksinrichting (justitiële jeugdinrichting van het rijk), 1945-
- Directeur van een inrichting voor de tenuitvoerlegging van jeugd detentie, 1945-
- Directeur van een rijksobservantenhuis, 1945-
- Klachtencommissie van een rijksinrichting, 1983-

Totstandkoming van het BSD

Het BSD is gebaseerd op het rapport institutioneel onderzoek B.J. Abels, G. Beks, M. van Scheijen *Kinderbescherming en Justitiële Jeugdzorg. Een institutioneel onderzoek naar de deelbeleidsterreinen gezag over minderjarigen, adoptie, jeugdbescherming en jeugdstrafrecht over de periode 1945 - 2000*. Dit rapport is nog niet in druk verschenen.

Het BSD wordt ingediend door de volgende zorgdragers:

De Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties dient het BSD in voor de volgende actoren:

- Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties, 1951-
- Vakminister, 1981-

De Minister van Defensie dient het BSD in voor de volgende actoren:

- Minister van Defensie
 - Inspecteur van de geneeskundige dienst van de landmacht, 1945-
 - Garnizoensapotheek, 1945-
 - 's Rijks magazijn van geneesmiddelen te Amsterdam, 1945-
- Vakminister, 1945-

De Minister van Financiën dient het BSD in voor de volgende actoren:

- Vakminister, 1981-

De Minister van Justitie dient het BSD in voor de volgende actoren:

- Minister van Justitie, 1945-
- Vakminister, 1981-
- Algemeen College van Toezicht, Bijstand en Advies, 1945-
- College van Advies voor de (Justitiële) Kinderbescherming, 1956-
- Raad voor de Kinderbescherming /Voogdijraden, 1945-
- Vertrouwenscommissie financiële pupillenadministratie, 1975-1990
- Klachtencommissies voor de Raden / Raad voor de kinderbescherming, 1982 -
- Centrale Adoptieraad, 1956-1973
- Commissie van toezicht van een rijksinrichting/Commissies van toezicht voor de justitiële jeugdinrichtingen voor de kinderbescherming van het rijk, 1945-
- Vertrouwenscommissie financiële pupillenadministratie, 1975-1990
- Directeur van een rijksinrichting/hoofd van een rijksinrichting (justitiële jeugdinrichting van het rijk), 1945-

- Directeur van een inrichting voor de tenuitvoerlegging van jeugddetentie, 1945-
- Directeur van een rijksobservantenhuis, 1945-
- Klachtencommissie van een rijksinrichting, 1983-

De Minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport dient het BSD in voor de volgende actoren:

- Minister waaronder Welzijn ressorteert, 1981-
- Vakminister, 1981-

De Raad voor Strafrechtstoepassing en Jeugdbescherming dient het BSD in voor de volgende actoren:

- Raad voor Strafrechtstoepassing en Jeugdbescherming sector Jeugd, 1945-

Driehoeksoverleg

Tijdens het driehoeksoverleg is de volgende procedure gevolgd:

Door het Nationaal Archief zijn het RIO en het BSD op 28 januari 2005 toegezonden aan dr. P.R.D. Stokvis, die als materiedeskundige zal optreden.

Op 18 april 2005 heeft de Minister van Justitie het concept-BSD ter vaststelling aangeboden aan de Algemeen Rijksarchivaris.

Het driehoeksoverleg over de concept-selectielijst vond mondeling plaats op 7 juni 2005 bij het Ministerie van Justitie te Den Haag.

Ministerie van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties

Beleidsdeskundige:

- drs. P.P.H. Hogenhuis, senior beleidsmedewerker van de directie Politie, afdeling Politieel Veiligheidsbeleid.

Archiefdeskundigen:

- mevrouw E. van Gent, medewerkster GD/C&I/DD/Document Management,
- J. Langezaal, medewerker GD/C&I/DD/Document Management.

Ministerie van Defensie

Beleidsdeskundige:

- kolonel-arts R. Roelofs, inspecteur geneeskundige dienst Koninklijke Landmacht.

Archiefdeskundige:

- H.E.M. Mettes, institutioneel onderzoeker bij het centraal archievendepot van het defensie archieven-, registratie- en documentatiecentrum.

Minister van Financiën

Beleidsdeskundige:

- dr. P.F. Hasekamp, Hoofd van de sectie VWS van de Inspectie der Rijksfinanciën.

Archiefdeskundige:

- M.J.M. Voermans, Medewerker Institutioneel Onderzoek en Archiefbewerking van de directie B7C, eenheid Documentatie en Informatie

Minister van Justitie

Beleidsdeskundigen:

- W. ten Broek, medewerker Financiën, Planning en Control bij het Landelijk Bureau van de Raad voor de Kinderbescherming,
- R. de Jonge, beleidsmedewerker bij het Landelijk Bureau van de Raad voor de Kinderbescherming,
- mevrouw mr. drs. L.P. Kamphaus, medewerker juridische zaken van de Dienst Justitiële Inrichtingen, Sectordirectie Justitiële Jeugdinstellingen
- A.T.J.J. van Kooyk, hoofd sector Jeugdbescherming van het Directoraat-Generaal Preventie, Jeugdsancties/ Directie Preventie, Jeugd en sanctiebeleid.
- mevrouw mr. H. Lenters, hoofd van het Bureau Centrale Autoriteit interlandelijke adoptie en Internationale Kinderontvoering bij het Directoraat-Generaal Preventie, Jeugd & Sancties/ Directie Justitieel Jeugdbeleid,
- mevrouw mr. M. Scheijen, raadsonderzoeker bij de Raad voor de Kinderbescherming te Eindhoven.

Archiefdeskundigen:

- E. van Alem, archiefonderzoeker bij de hoofdafdeling Documentaire Informatievoorziening van de Directie Bedrijfsvoering & Ondersteuning Bestuursdepartement,
- drs. G. Beks, adviseur Documentaire Informatievoorziening bij de directie Informatisering,
- drs. S. Schipper, archivaris bij het Landelijk Bureau van de Raad voor de Kinderbescherming,
- E.J. Steigenga, coördinator Justitiebreed archiefbeleid bij de directie Informatisering,
- J. Westrik, adviseur archiefbeleid bij de Dienst Justitiële Inrichtingen.

Minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport

Beleidsdeskundige:

- mevrouw drs. M.G. Drewes, afdelingshoofd Jeugdzorg bij de Directie Jeugdbeleid.

Archiefdeskundige

- drs. R. van Abel, medewerker selectiebeleid VWS/KICK.

Raad voor Strafrechttoepassing en Jeugdbescherming

Beleidsdeskundige:

- H.W. Zuur, algemeen secretaris van de Raad voor de Strafrechttoepassing en Jeugdbescherming.

Archiefdeskundige:

- mevrouw M.H. Kouwenhoven, medewerker informatievoorziening.

Namens de Algemeen Rijksarchivaris

- mevrouw E.A.T.M. Schreuder, senior medewerker Selectie en Acquisitie bij het Nationaal Archief.

Voorts trad als adviseur van de vertegenwoordiger van de Algemeen Rijksarchivaris op: dr. P.R.D. Stokvis, Open Universiteit Rotterdam.

Belangen

Belangen ex art. 2, sub c en d van het Archiefbesluit 1995

Tijdens het opstellen van het BSD en in het gevoerde driehoeksoverleg is rekening gehouden met de in art. 2, sub c van het Archiefbesluit genoemde waarde van archiefbescheiden als bestanddeel van het culturele erfgoed en het onder sub d van hetzelfde besluit genoemde belang van de in de archiefbescheiden voorkomende gegevens voor overheidsorganen, voor recht- en/of bewijszoekenden en voor historisch onderzoek.

Als uitgangspunt van het overleg gold de door de rijksarchiefdienst gehanteerde selectiedoelstelling, die inhoudt dat de belangrijkste bronnen van de Nederlandse samenleving en cultuur veilig worden gesteld voor blijvende bewaring. Met het te bewaren materiaal moet het mogelijk zijn om een reconstructie te maken van de hoofdlijnen van het handelen van de rijksoverheid ten opzichte van haar omgeving, maar ook van de belangrijkste historisch maatschappelijke gebeurtenissen en ontwikkelingen, voor zover deze zijn te reconstrueren uit overheidsarchieven.

Om de selectiedoelstellingen te realiseren worden zes selectiecriteria gebruikt om tot een waardering te komen:

ALGEMENE SELECTIECRITERIA	
Handelingen die worden gewaardeerd met een B (= bewaren)	
<i>Algemeen selectie criterium</i>	<i>Toelichting</i>
<i>1. Handelingen die betrekking hebben op voorbereiding en bepaling van beleid op hoofdlijnen</i>	Hieronder wordt verstaan agendavorming, het analyseren van informatie, het formuleren van adviezen met het oog op toekomstig beleid, het ontwerpen van beleid of het plannen van dat beleid, alsmede het nemen van beslissingen over de inhoud van beleid en terugkoppeling van beleid. Dit omvat het kiezen en specificeren van de doeleinden en de instrumenten.
<i>2. Handelingen die betrekking hebben op evaluatie van beleid op hoofdlijnen</i>	Hieronder wordt verstaan het beschrijven en beoordelen van de inhoud, het proces of de effecten van beleid. Hieruit worden niet per se consequenties getrokken zoals bij terugkoppeling van beleid.
<i>3. Handelingen die</i>	Hieronder valt tevens het uitbrengen van verslag over

<i>betrekking hebben op verantwoording van beleid op hoofdlijnen aan andere actoren</i>	beleid op hoofdlijnen aan andere actoren of ter publicatie.
<i>4. Handelingen die betrekking hebben op (her)inrichting van organisaties belast met beleid op hoofdlijnen</i>	Hieronder wordt verstaan het instellen, wijzigen of opheffen van organen, organisaties of onderdelen daarvan.
<i>5. Handelingen die bepalend zijn voor de wijze waarop beleidsuitvoering op hoofdlijnen plaatsvindt</i>	Onder beleidsuitvoering wordt verstaan het toepassen van instrumenten om de gekozen doeleinden te bereiken.
<i>6. Handelingen die betrekking hebben op beleidsuitvoering op hoofdlijnen en direct zijn gerelateerd aan of direct voortvloeien uit voor het Koninkrijk der Nederlanden bijzondere tijdsomstandigheden en incidenten</i>	Bijvoorbeeld in het geval de ministeriele verantwoordelijkheid is opgeheven en/of wanneer er sprake is van oorlogstoestand, staat van beleg of toepassing van noodwetgeving.

Belangen van archiefbescheiden voor de recht- en bewijszoekende burger en voor overheidsorganen

Bij de handelingen die zijn gewaardeerd met een V, is de vernietigingstermijn vastgesteld met het oog op de belangen van de recht- en bewijszoekende burger en de bedrijfsvoering. De beoordeling en vaststelling van de vernietigingstermijnen zijn gedaan door deskundigen van de zorgdragers. Een uitvoerige opsomming van deze deskundigen, is opgenomen in dit verslag. De vertegenwoordiger van de Algemeen Rijksarchivaris heeft zich ervan vergewist dat zij gezien hun inbreng en functie inderdaad kunnen gelden als deskundigen.

Belangen van de te bewaren archiefbescheiden voor het historisch onderzoek

In het driehoeksoverleg heeft de vertegenwoordiger van de Algemene Rijksarchivaris de belangen van het historisch onderzoek behartigd. Op zijn verzoek hebben ook de overige deelnemers hun gedachten laten gaan over de vraag op welke wijze het belang van de bescheiden voor later historisch onderzoek in de selectielijst tot uiting zou moeten worden gebracht.

Bij het driehoeksoverleg is tevens de mening gevraagd van dr. P.R.D. Stokvis. De heer Stokvis is materiedeskundige op het beleidsterrein. Zijn bijdrage is door de overige deelnemers aan het overleg zeer op prijs gesteld.

Tenslotte kunnen op basis van artikel 5, sub e van het Archiefbesluit, archiefbescheiden betreffende personen en/of gebeurtenissen van bijzonder cultureel of maatschappelijk belang die volgens de selectielijst voor vernietiging in aanmerking komen hiervan uitgezonderd worden.

Inhoudelijk verslag

Algemene opmerkingen

Van een groot aantal handelingen dat de Raad voor de Kinderbescherming verricht, vormt een gezinsdossier de neerslag. De in het BSD gebruikte terminologie en de toegekende waardering hierin is in overeenstemming met paragraaf 4.3 (Vernietiging van dossier) van de *Normen 2000. Beleidsregels met betrekking tot de werkwijze van de Raad voor de Kinderbescherming*.

In tegenstelling tot het vaststellingsverzoek van de Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties van 24 mei 2005, kenmerk 2005-0000087776 wordt voor deze actor geen vernietigingslijst ingetrokken. De in het BSD Kinderbescherming opgenomen handelingen zijn te beschouwen als nieuwe handelingen en als handelingen die in de vernietigingslijst uit 1961 abusievelijk niet zijn opgenomen.

Opmerkingen materiedeskundige

De heer Stokvis deelde per e-mail van 28 februari 2005 aan de vertegenwoordigster van de Algemeen Rijksarchivaris mede dat hij tot de conclusie gekomen is “dat er in het algemeen voldoende archieven bewaard worden om het beleid te reconstrueren.”

Wijziging van de voorgestelde waardering i.v.m. reconstructie van de praktijk

Daarnaast merkte de materiedeskundige op dat “voor vernietiging voorgedragen archieven soms echter ook archieven betreffen die het mogelijk maken om de praktijk te reconstrueren, veranderingsprocessen te documenteren en persoonsgericht (bijvoorbeeld prosopografisch) onderzoek te doen naar de objecten van zorg.”

Zijn voorstel was rekening houdend met deze opmerking om de waardering van de handelingen 125, 126, 128, 188, 246, 284, 303 van de actor Minister van Justitie, handeling 296 (actor Directeur van een rijksobservantenhuis) en handeling 391 (actor Directeur van een rijksinrichting) “vanwege het mogelijke belang van het 'product' voor historisch of sociaal-wetenschappelijk onderzoek” te wijzigen in B. De vertegenwoordiger van de Algemeen Rijksarchivaris onderstreept het belang van het bewaren van adoptiegegevens. Zij is dan ook van mening dat de waardering van deze neerslag gewijzigd moet worden in een B. Het driehoeksoverleg gaat akkoord met de wijziging van de waardering van de handelingen 125, 126, 128, 296, en 391 van V in B 5. De waardering van de handelingen 188, 246, 284 en 303 blijft ongewijzigd (V). Het driehoeksoverleg is met dit voorstel akkoord.

Handeling 133 (actor Minister van Justitie)

De heer Stokvis zou graag zien dat de neerslag van deze handeling bewaard wordt. De vertegenwoordiger van de Minister van Justitie en de vertegenwoordiger van de Raad voor de Strafrechttoepassing en Jeugdbescherming wijzen er op dat het hier uitsluitend financiële overzichten betreft en dat dientengevolge de neerslag van handeling 133 met een V is gewaardeerd. Dit voorstel is in overeenstemming met het privacyreglement financiële pupillenadministratie. Zij zijn van mening dat de toegekende waardering (V 5 jaar) correct is. Het driehoeksoverleg gaat hiermee akkoord.

Handeling 379 (actor Minister van Justitie)

De materiedeskundige stelde voor om de neerslag van handeling 379 te bewaren. Bij deze neerslag is volgens de vertegenwoordiger van de Minister van Justitie hier geen sprake van de beleidshoofdlijnen van het handelen van de rijksoverheid ten opzichte van haar omgeving en of de belangrijkste historisch-maatschappelijke gebeurtenissen en ontwikkelingen. De vertegenwoordiger van de Dienst Justitiële Inrichtingen stelt voor om de voorgestelde waardering (V 5 jaar) niet te wijzigen. Het driehoeksoverleg is akkoord met dit voorstel.

Opmerkingen vertegenwoordiger van de Algemeen Rijksarchivaris

Redactionele wijzigingen

De vertegenwoordiger van de Algemeen Rijksarchivaris verzocht de redactie van de handelingen 11, 12, en 39 te wijzigen. In overeenstemming met dit verzoek zijn deze handelingen redactioneel gewijzigd.

Steekproef dossiers Raden voor de Kinderbescherming

De vertegenwoordiger van de Algemeen Rijksarchivaris vraagt zich af of er van de dossiers van de Raden voor de Kinderbescherming nog steeds een steekproef bewaard wordt. Thans zijn op basis van afspraken uit 1980, dossiers gevormd vóór 1956 en eindigend op een 1 en een 6 voor blijvende bewaring aangemerkt. Voor de dossiers gevormd vanaf 1956 geldt dat de dossiers eindigend op een 1 bewaard moeten worden.

Zowel de vertegenwoordiger van de Raad voor de Kinderbescherming als de vertegenwoordiger van de Minister van Justitie wijst er op dat dit op basis van het voorliggende BSD niet langer een steekproef van de dossiers bewaard wordt. Zij zijn van mening dat het hier uitvoeringshandelingen betreft en dat het bewaren uit beheers-overwegingen niet gewenst is. De vertegenwoordiger van de Algemeen Rijksarchivaris is van mening dat de afspraak uit 1980 betrekking heeft op alle dossiers en ook in de selectielijst opgenomen moet worden.

Nader overleg heeft geleid tot het bewaren van een steekproef uit deze dossiers. Besloten is om 1:20 dossiers voor blijvende bewaring aan te wijzen. In 2010 zal deze steekproef door de vertegenwoordigers van het Ministerie van Justitie en de vertegenwoordiger van de Algemeen Rijksarchivaris worden geëvalueerd. Hierbij zal onder meer de omvang van de steekproef nader bekeken worden.

Voorafgaande aan de selectielijst zal in het BSD een algemene opmerking opgenomen worden waarin staat dat van de dossiers van de Raden voor de Kinderbescherming een steekproef wordt bewaard.

Handeling 18 (actor Minister van Justitie)

Deze neerslag kan met V worden gewaardeerd, want gaat om het intern regelen van de werkzaamheden tussen de kamers van voogdijraden. Het driehoeksoverleg gaat akkoord.

Handeling 23 (actor Minister van Justitie)

Het Nationaal Archief verbaast zich erover dat deze handeling met een B is gewaardeerd en gelijksoortige handelingen elders in het concept-BSD met een V. Aangezien het benoemen of ontslaan van leden en secretaris bij een Raad voor de Kinderbescherming geen hoofdlijnen van

het beleid vormen, wordt voor deze handeling de waardering V voorgesteld. Het driehoeksoverleg gaat akkoord.

Handeling 33 (actor Minister van Justitie)

Deze neerslag kan met V worden gewaardeerd, want gaat om het intern reglement van de Raad voor de Kinderbescherming. Het driehoeksoverleg gaat hiermee akkoord.

Handeling 36 (actor Minister van Justitie)

Deze neerslag kan met V worden gewaardeerd, want het gaat om het interne regels betreffende de vergoeding van kosten door de staat. Het driehoeksoverleg is akkoord.

Handeling 42 (actor Minister van Justitie)

De neerslag van deze handeling kan met V worden gewaardeerd, want het betreft hier vormvoorschriften van jaarverslagen. Het driehoeksoverleg gaat akkoord.

Handeling 44 (actor Raad voor de Kinderbescherming)

Het betreft hier geen archief in de zin van de Archiefwet 1995. Het voorstel om deze neerslag bij de Raad voor de Kinderbescherming te bewaren, houdt in dat deze stukken op termijn voor overbrenging in aanmerking komen. Het Nationaal Archief heeft geen belangstelling in deze neerslag. In goed overleg is besloten de handeling in het RIO te handhaven terwijl deze handeling uit het BSD verwijderd wordt. Het driehoeksoverleg gaat hiermee akkoord.

Handeling 47 (actor Minister van Justitie)

Een waardering van B 5 wordt voorgesteld. Het betreft hier aanwijzingen die inzichtelijk maken hoe een Raad voor de Kinderbescherming functioneert. Het driehoeksoverleg gaat hiermee akkoord.

Handeling 66 (actor Algemeen College van Toezicht, Bijstand en Advies)

Deze neerslag kan met V worden gewaardeerd, want gaat om het intern vaststellen van een reglement van orde. Het driehoeksoverleg is akkoord.

Handeling 67 (actor Minister van Justitie)

Deze neerslag kan met V worden gewaardeerd, want gaat om het intern vaststellen van een reglement van orde van het Algemeen College van Toezicht, Bijstand en Advies. Het driehoeksoverleg is akkoord.

Handeling 80 (actor College van Advies voor de (Justitiële) Kinderbescherming)

Deze neerslag kan met V worden gewaardeerd, want gaat om het intern vaststellen van een reglement. Het driehoeksoverleg is akkoord.

Handeling 81 (actor Minister van Justitie)

Het voorstel is deze handeling te waarderen met een V, zoals in dit BSD gebruikelijk bij besluiten tot het benoemen van personen in bepaalde functies. Voor alle, soortgelijke handelingen geldt dat de termijn gewijzigd wordt in V 10 jaar na uitdiensttreding. Dit betreft de handelingen 82, 86, 87, 88, 102, 107, en 139. Het driehoeksoverleg is hiermee akkoord.

Handeling 94 (actor Minister van Justitie)

De vertegenwoordiger van de Algemeen Rijksarchivaris pleit voor B 5 als waardering van deze handeling. Het gaat hier immers om inzicht in de taak en het aantal ambtenaren bij een rijksinrichting. Het driehoeksoverleg gaat akkoord.

Handeling 109 (actor Minister van Justitie, Minister waaronder Welzijn ressorteert)

Volgens mevrouw Schreuder betreft deze handeling de interne bedrijfsvoering. Het betreft hier uitsluitend afwijkingen van de rechtspositie. Daarom zou een waardering met V beter op haar plaats zijn. Het driehoeksoverleg gaat akkoord.

Handeling 113 (actor Minister van Justitie)

Deze neerslag kan met V worden gewaardeerd, want gaat om het intern vaststellen van een meerjarenbeleidsplan. Het driehoeksoverleg is akkoord.

Handeling 114 (actor Minister waaronder Welzijn ressorteert)

Deze neerslag kan met V worden gewaardeerd, want het betreft hier uitsluitend het overeenstemmen met de Minister van Justitie over de goedkeuring van het meerjarenbeleidsplan van het LBIO. Het driehoeksoverleg is hiermee akkoord.

Handeling 125 (actor Minister van Justitie)

De vertegenwoordiger van de Algemeen Rijksarchivaris onderstreept het belang om deze neerslag te bewaren.

Handeling 126 en 128 (actor Minister van Justitie)

Mevrouw Schreuder vraagt af wat de verschillen tussen beide handelingen zijn. De vertegenwoordiger van de Minister van Justitie deelt mede dat handeling 126 betrekking heeft op bemiddelingsorganisaties (rechtspersonen met volledige bevoegdheid) terwijl het bij handeling 128 gaat om het beheer van een centrale lijst van aspirant-adoptiefouders die over een geldige beginseltoestemming beschikken. Dit inhoudelijke verschil heeft geleid tot het aan beide handelingen toekennen van de waardering B. Het driehoeksoverleg is akkoord.

Handeling 144 (actor Vertrouwenscommissie financiële pupillenadministratie)

Deze neerslag kan met V worden gewaardeerd, want gaat om het vaststellen van een intern reglement van de Vertrouwenscommissie. Het driehoeksoverleg is hiermee akkoord.

Handeling 145 (actor Minister van Justitie)

Deze neerslag kan met V worden gewaardeerd, want gaat om het vaststellen van een intern reglement. Het driehoeksoverleg is hiermee akkoord.

Handeling 156 (actor Minister van Justitie en Minister van VWS)

Een waardering van B 5 wordt door zowel de materiedeskundige als de vertegenwoordiger van de Algemeen Rijksarchivaris voorgesteld. Het historisch van belang is mede gelegen in de maatschappelijke aandacht die er thans voor het opnamebeleid bestaat. Het driehoeksoverleg gaat hiermee akkoord.

Handeling 188 (actor Minister van Justitie)

De materiedeskundige stelde voor “vanwege het mogelijke belang van het 'product' voor historisch of sociaal-wetenschappelijk onderzoek” de waardering te wijzigen in B. Bij deze neerslag is geen sprake van de beleidshoofdlijnen van het handelen van de rijksoverheid ten opzichte van haar omgeving. Een waardering V is hier op zijn plaats. Het driehoeksoverleg gaat hiermee akkoord.

Handeling 191 (actor Minister van Justitie)

Deze neerslag kan met V worden gewaardeerd, want gaat om een interne aanwijzing van een Raad voor de Kinderbescherming. Het driehoeksoverleg is hiermee akkoord.

Handeling 200 (actor Minister van Justitie)

Deze neerslag kan met V worden gewaardeerd, want gaat om een interne aanwijzing van een instantie belast met het vaststellen en innen van de ouderbijdrage. Het driehoeksoverleg gaat hiermee akkoord.

Handeling 260 (actor Minister van Justitie)

De neerslag van deze handeling kan met V worden gewaardeerd, want het betreft hier vormvoorschriften van formulieren voor de verslaglegging over voorwaardelijk ontslagenen uit een rijksopvoedingsgesticht of particuliere instelling. Het driehoeksoverleg gaat akkoord met dit voorstel.

Handeling 324 (actor Minister van Justitie)

De vertegenwoordiger van de Raad voor de Strafrechttoepassing en Jeugdbescherming verklaart dat het hier zaken betreft die inzicht kunnen geven in het beleid van een inrichting. Aansluitend hierop stelt mevrouw Schreuder voor om de waardering te wijzigen van V in B5. De overige deelnemers aan het driehoeksoverleg zijn hiermee akkoord.

Handeling 341 (actor Minister van Justitie)

Deze neerslag kan met V worden gewaardeerd, want gaat hier om interne voorschriften voor de verslaglegging. De deelnemers aan het driehoeksoverleg zijn hiermee akkoord.

Handeling 347 (actor Minister van Justitie)

De neerslag van deze handeling heeft betrekking op het dagelijkse leven in een rijksinrichting. Het is dientengevolge correcter een waardering B toe te kennen. Het driehoeksoverleg is hiermee akkoord.

Handeling 351 (actor Commissie van toezicht van een rijksinrichting)

Deze neerslag kan met V worden gewaardeerd, want gaat om het intern vaststellen van een reglement. Het driehoeksoverleg is akkoord.

Handeling 357 (actor Commissie van toezicht van een rijksinrichting)

Voorgesteld wordt om de waardering van deze handeling te differentiëren. B 5: adviezen aan de Minister van Justitie want deze adviezen geven inzicht in de uitvoering (spraktijk) van de commissie van toezicht en V 5 jaar voor de overige neerslag. Met dit voorstel is het driehoeksoverleg akkoord.

Handeling 365 (actor Minister van Justitie)

Mevrouw Schreuder merkt op dat deze neerslag met een V kan worden gewaardeerd, want deze neerslag wordt op basis van de selectielijst rechtsbijstand bij de Raden voor Rechtsbijstand bewaard. De deelnemers aan het driehoeksoverleg zijn hiermee akkoord.

Handeling 398 (actor Minister van Justitie)

De neerslag kan inzicht geven in de protestantse en rooms-katholieke geestelijke verzorging in een rijksinrichting voor jongeren. Voorgesteld wordt om de waardering van handeling 398 te wijzigen in B 5. Het driehoeksoverleg is met dit voorstel akkoord.

Handeling 423(actor Raad voor de Kinderbescherming en het Algemeen College van Toezicht, Bijstand en Advies)

De neerslag kan inzicht geven in de uitvoering(spraktijk) van de Raad voor de Kinderbescherming en het Algemeen College. Besloten wordt om de waardering van handeling 423 te veranderen in B 5.

Handeling 429 (actor Raad voor de Kinderbescherming)

De neerslag kan inzicht geven in de kwaliteit van de particuliere gezinsvoogdij- of jeugdreclasseringsinstellingen. Besloten wordt om de waardering van deze handeling te wijzigen in B 5.

Handeling 465 (actor Raad voor de Kinderbescherming)

De neerslag kan inzicht geven in de kwaliteit van de jeugdhulpverlening. Besloten wordt om de waardering van handeling 465 te wijzigen in B 5.

Handeling 472 (actor Minister van Justitie)

De neerslag van deze handeling kan met V worden gewaardeerd, want het betreft hier voorschriften van een intern formulier voor verzoeken tot voortzetting of wijziging van de hulpverlening. Het driehoeksoverleg gaat akkoord.

Handeling 488 (actor Minister van Justitie)

De neerslag van deze handeling kan met V worden gewaardeerd, want het betreft hier vormvoorschriften voor het formulier waarmee een gemeenteraad geïnformeerd wordt over opname, vertrek of overlijdend van pleegkinderen. Het driehoeksoverleg gaat akkoord.

Over de waarderingen van de overige handelingen waren alle betrokken partijen het eens.

Het verslag is in juni 2005 ter goedkeuring voorgelegd aan de deelnemers aan het driehoeksoverleg. Allen hebben zich akkoord verklaard met het voorgelegde verslag.